

Sup bělohlavý u Racova, 5. 7. 2018. Foto Jaroslav Šimek.

Sup bělohlavý opět po dvanácti letech ve Slavkovském lese

Libor Schröpfer, Holýšovský ornitologický klub

V letošním létě se konalo v jihozápadních Čechách ptačí překvapení. Dvouletý sup bělohlavý (*Gyps fulvus*) z chorvatské záchranné stanice se po cestě přes celou střední Evropu zastavil na několik týdnů v této části Čech. Ale pěkně popořadě...

V hnízdní sezóně 2017 byl do záchranné stanice na chorvatském ostrově Cres doručen mladý sup bělohlavý, který opustil díky nekázní turistů na loďce předčasně svoje hnízdo a po krkolomné záchranné akci se dostal do lidských rukou. Zde přečkal svoji první zimu spolu s dalšími supy bělohlavými, dostal jméno Kruna (česky Koruna) a na jaře 2018 byl poté vypuštěn do volné přírody. Zde

je třeba připomenout, že sup měl na zádech malý „batůžek“ tedy satelitní vysílač, který sledoval jeho pohyby. Po krátkém pobytu v okolí stanice se pak začala předlouhá cesta Kruny. V několika dnech přelétl Itálii, Rakousko a dostal se do Maďarska. To rychle přelétl a přes jižní Slovensko se dostal na území Čech jižně od Brna, kde pak pokračoval směrem na Prahu. Zde si to rozmyslel, odletěl opět na Moravu, pak severně až k polské Vratislavi. Jeho cesta pokračovala dále severně od Krkonoš po polském území, pak pokračoval do Saska, aby zhruba počátkem června znovu navštívil území České republiky. Nejprve se zdržoval na Chebsku a pak přelétl

přes území Slavkovského lesa poprvé. Zde se usadil v jihozápadních Čechách zhruba na měsíc a půl. První vizuální kontakt s Krunou měl tachovský ornitolog Zdeněk Mára, který přes facebook dostal od chorvatských kolegů přesné souřadnice a v polovině června 2018 ho zastihl nedaleko Prostiboře na Tachovsku. Zde na rozhraní okresů Tachov a Domažlice se zdržel zhruba měsíc. Dne 9. července se už zdálo, že Kruna zmizí, protože byl okolo poledne lokalizován jižně od hraničního přechodu Všeruby v Bavorsku. Díky svým neskutečným letovým schopnostem byl už ale v podvečer opět v Sedmihoří. Po krátkém zastavení na Tachovsku se vydal severním směrem, aby se zastavil u Otročinu, v těsné blízkosti CHKO Slavkovský les. To bylo 16. a 17. července. Zde byl kontrolován a fotografován dvojicí Martin Klepal a Pavel Olbert. Opět následně odletl do blízkosti Plané na Tachovsku, aby se k Poseči a Otročinu ještě jednou vrátil dne 25. července. Zde pobyl několik dnů, aby svůj pobyt u nás ukončil. 31. července již byl mezi Lincem a Vídní, následně pokračoval jižním směrem. Od srpna počínaje se zdržoval v prostoru Bosna, Chorvatsko a Srbsko. Je zde zřejmě i teď na přelomu srpna a září 2018. Od svého vypuštění v Chorvatsku zvládl uletět téměř 3 000 km, bez nějakých viditelných fyzických problémů.

V Čechách, v místech, kde jsme jej pozorovali, se zdržoval vždy v otevřené krajině s dobrým výhledem po okolí. Odsedávky volil vždy na okrajích lesních celků, velmi často v blízkosti pastvin s dobytkem nebo větších ohrad s chovanou zvěří (jeleni, daňci, siky, mufloni). Trochu záhadou bylo, čím se živil. I přes intenzivní sledování, nebyl nikdy pozorován při příjmu potravy. Protože počátek července trávil na Domažlicku a Tachovsku v těsné blízkosti kosených luk a pastvin, snad se mohl živit zde usmrčenými obratlovci (srnčata, zajíci). Příkrmování, které navrhovala veřejnost, jsme nakonec zavrhlí. Pták byl v dobré kondici a nechtěli jsme z něj udělat nějakého „cvičeného“ supa, který si nebudě potravu shánět sám. Příkrmování nebylo možné ale ani z hygienických a veterinárních důvodů.

Tato návštěva supa bělohlavého na území CHKO Slavkovský les a v jeho těsné blízkosti připomněla poslední návštěvu supů na tomto území. Tenkrát počátkem léta 2006 se malá skupinka čtyř supů usídlila na pastvinách u Ovesných Kladrub. Strávila zde několik dnů, zpočátku ve vysíleném stavu, ale postupně se jejich kondice zlepšovala. Nakonec všichni supi v pořádku odletěli (Řepa 2006). ■

Literatura:

Řepa P. (2006): Zajímavá ptačí návštěva ve Slavkovském lese. – Arnika 2/2006: 14–15.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

■ Slunečné a velmi suché počasí během letošních letních prázdnin výrazně napomohlo vzniku a šíření požárů travních či lesních porostů. V Karlovarském kraji zasahovali hasiči od června do konce července u bezmála 60 požárů trávy či lesního porostu. Jeden z těchto **lesních požárů** vzplál 25. července 2018 také ve Slavkovském lese v borové oplocence **na Vičku**, kde si v tropických vedrech pravděpodobně neopatrný turista rozdělal v suchém lesním porostu s proschlou vrstvou hrabanky ohýnek. Oheň se rychle rozšířil převážně

podzemním doutnáním v hrabance a zasáhl zhruba půl hektaru lesního porostu s oplocenkou borovice a částí vzrostlého smrkového lesa. Požářiště hořelo a doutnalo několik dní. Při dlouhotrvajících obdobích sucha, jaké bylo letos, se požáry často dostávají do velké podzemní hloubky a je pak nutné důkladné prolití všech míst, kde je zvýšená teplota. Velmi často pak hasiči vyjíždí na místa požárů i v dalších dnech na kontroly. Není výjimkou, že požářiště začne znovu doutnat a hořet, je tedy nutné dohašení, tak jako se to stalo právě na Vičku.